

Yoksunluk acısı. İlk günlerde böyle olur. Twitter hesabımı askıya aldım, çok zaman yiyordu ve orucun da etkisiyle hemen hiçbir şey yapamıyordum.

Mecra olarak sevdiğim bir yer değil, sevdiğim insanlar kullanıyor ve görünen vadede onların başka bir şey kullanması mümkün değil, çünkü onların sevdiği insanlar da orayı kullanıyor. Toptan başka bir yere göçsek olur ama o zaman da zaten orası Twitter olur, değil mi?

Değil.

Çünkü bu gibi konularda sitenin belirlediği *sosyal mekanizmalar* önemli hale geliyor. Geri bildirim nasıl oluyor, insanlar ne için birbiriyle etkileşime geçiyor, popülerlik nasıl belirleniyor, falan. Aklımda insanların en fazla 100 hesabı (veya #etiketi) takip edebilecekleri bir sosyal ağ var, daha fazlası ücretli olacak veya toptan yasak olacak. Hesap sahipleri de popülerliklerine göre para alacaklar. Giriş telefon numarasıyla olacak, bir kişinin birden fazla hesabı olmayacak...

Böyle bir sosyal ağ mesela şimdikilerden hayli farklı işler. Takipçi kazanmak ve kaybetmek için şimdikinden daha fazla gayret etmek gerekir, konuşmalar daha medeni olur...

Ancak popüler olur mu? Muhtemelen hayır.

Çünkü her ne kadar şikayet ediyorsak da kavganın gürültüsü aslında çekici bir şey. Bir kavgada üç beş kişi kendini kötü hissediyor ama onları *seyreden* yüzlerce kişi için, *söylenmeyen söylendiğinden* herhalde, zevkli bir konu. Show business. Kavgadan daha güzel show mu var?